

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.049/2013/6.

A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] *felperesnek* a [REDACTED] [REDACTED] jogtanácsos által képviselt M [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]; [REDACTED]) *alperes* ellen közigazgatási
határozat felülvizsgálata iránti perében meghozta az alábbi

v é g z é s t

A bíróság kezdeményezi az Alkotmánybíróságnál a 2011. évi XLVI.törvény Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálatát.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III / 1499 - 0 / 2013.	
Érkezett: 2013 OKT 15.	
évi XLVI.törvény Alaptörvénnyel való	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 db	P-

Indokolás:

Az Alkotmánybíróságról szóló jelenleg hatályos 2011. évi CLI. törvény 25.§-a alapján a bíró kezdeményezi egyedi normakontroll eljárást az Alkotmánybíróság előtt abban az esetben, ha az ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli. A kezdeményezés alapján a jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának a tárgybani ügyben történő kizárását kell kezdeményezni.

Ezen törvény 32.§ (2) bekezdésének második mondata írja elő, hogy a bíró - a bírósági eljárás felfüggesztése mellett - az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek nemzetközi szerződésbe ütközését észleli.

Ehhez képest Magyarország Alaptörvényének alapvetése B cikkének (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam. A jogállamiság kitételébe beleértendő egyebek mellett az is, hogy a közteherviseléssel kapcsolatos jogszabályok igazságos és társadalmilag elfogadott célt szolgáljanak, azok büntető jellegűek nem lehetnek kivéve akkor, ha a társadalmi megítélés ezt szükségessé, illetve elfogadhatóvá teszi.

Jelen tárgyi esetben a per felperese, adózó a Munka Törvénykönyve által meghatározott juttatásai után, nem pedig külön megállapodásban rögzített, a társadalom értékítéletében elfogadott mértéket nyilvánvalóan túlzó mértékben meghaladó összegű végkielégítés után tartozna különadót fizetni, amely mértékét a jogszabály 98%-ban határozza meg. Ez eltúlzott mértéknek minősül.

Ugyanakkor az Alaptörvény II. cikke szerint az emberi méltóság sérthetetlen és minden embernek

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.049/2013/6.

joga van az emberi méltósághoz. Az emberi méltósághoz való jog magába foglalja azt a jogot is, hogy az ember méltóságát nem sértik meg olyan jogszabályi rendelkezéssel, amely alkalmazása esetén mindenki feltételezheti, hogy az érintett, a joghátránnyal sújtott, társadalmilag elfogadhatatlan mértékű juttatásban részesül, hiszen a juttatás 98%-át rendeli elvonandónak a hatályos jogszabály.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok tisztességes módon intézzék. A tisztességes mód megköveteli, hogy az elvégzett munkája után a jogszabályban biztosított juttatást élvezhesse is az adóalany, tehát annak elvonása nem minősíthető tisztességesnek. Ehhez kapcsolódóan az Alaptörvény XIII. cikke szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz. A tulajdonhoz való jogosultság egyenlő azzal, hogy a Munka Törvénykönyve alapján járó juttatást az átlagos mértéket meghaladó mértékben elvonni nem lehetséges.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabály szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Ebben a körben azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A különadóról szóló vitatott jogszabály célja, elvonni azon juttatásokat, amelyek a társadalmi megítélés szerint már nem minősülnek erkölcsösnek, a közjóval nem egyeztethetőek össze. Jelen esetben azonban a bíróság ezen jogértelmezési szabályt betartani nem tudja, mert a jogszabálynak a bíró általi negligálása meghaladná a jogszabály értelmezésének a kereteit.

Mindezen túlmenően ha az érintett jogszabály nemzetközi szerződésbe is ütközik, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 6. cikkének 1. pontja, első mondata szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen tárgyalja és hozzon határozatot polgári jogi joga és kötelezettségei tárgyában. A tisztességes eljárással kapcsolatosan már fentebb a bíróság kifejtette az álláspontját, melyet a nemzetközi szerződéssel kapcsolatosan is fenntart.

Ugyanezen egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikke szerint minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit nem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Jelen esetben a vitatott jogszabálynak, közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek mellett kellene rendelkezést tartalmaznia a 98%-os mértékű adó vonatkozásában. Miután együttes feltételnek kell fennállni, kétségtávolú a közérdeknek szerepet kell játszania a jogszabály megalkotása során. A közérdek körében azt nem lehet vitatni, hogy a külön megállapodásokkal megkötött végkielégítés a közérdeket nem szolgálja, azonban azokban az esetekben, ha a

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.049/2013/6.

végkielégítés meghatározása törvényben történik, úgy a törvényi mérték elvonása a javak elvonását jelentené és azonos lenne a tulajdontól való megfosztással, hiszen a végkielégítés törvényi összegét az adóalany már megkapja.

Tatabánya, 2013. július 25. napján.

dr. Vilimszky Anna
törvényszéki bíró

Kiadmány hiteléül

